

Udvalg nedsat om denne Sag, modsætte mig dette Ønske. Det er i Virkeligheden en Fortsættelse af den tidligere Lovgivning paa lignende Omraader, hvor man lader dem, der benytter Statens Kontorer, Statens Tilsyn og Medhjælp, betale noget vist til Afholdelsen af de Udgifter for Statens Kasse, som dermed er forbundet.

Hans Rasmussen: Jeg skal paa min Gruppens Vegne udtale, at vi finder det tvivlsomt, hvorvidt de Oplysninger, der hidtil er givet i denne Sag, og den Motivering, der fremkom fra den højtærede Landbrugsminister, vil kunne danne tilstrækkeligt Grundlag for Gennemførelsen af det Lovforslag, der her er Tale om. Der kan naturligvis — det indrømmer jeg — anlægges forskellige Synspunkter med Hensyn til Matrikulskontorets Virksomhed. Der kan her være Tale om Varetagelse ikke blot af offentlige, men ogsaa af private Interesser, og der kan strides om, hvilken af disse Interesser der er den stærkeste. Det forekommer dog mig, at Matrikulskontoret i det væsentlige maa varetage det offentlige Interesser. De private Interesser i Udstykningsspørgsmaal varetages først og fremmest af de statsanerkendte Landinspektører, der er ansat rundt omkring i Landet, og hvis Arbejde maa betales af de Mennesker, der begærer Udstykning. Matrikulskontoret kan derimod først og fremmest betegnes som en Kontrolinstitution, en Institution, der fører Tilsyn og Kontrol med, at Loven om Udstykning og Sammenlægning ikke krænkes, at Skovlovgivningen og Forordningerne vedrørende Skovvæsenet ikke overtrædes. Derfor forekommer det mig, som jeg allerede har antydnet, at det er tvivlsomt, hvorvidt det vil være berettiget at gaa til Indførelse af de Afgifter, der her foreslaas. Man kan naturligvis sige, at det ikke er store Beløb, det drejer sig om, men paa den anden Side synes jeg, man har Lov at rejse det Spørgsmaal: Er det berettiget at paalægge de Mennesker, der begærer Udstykning, denne Udgift og fordyre disse Forretninger, saaledes som Tilfældet vil blive, hvis dette Lovforslag gennemføres?

Der er jo, som det allerede er nævnt, Tale om at betale en Afgift af 10 Kr. Jeg antager, at det i Almindelighed vil

blive Køberen af en Parcel, der kommer til at betale dette Beløb. Hvad angaar § 2, hvor der tales om Magelæg, tror jeg, at det i det praktiske Liv vil forme sig saaledes, at begge Parter kommer til at betale, og at den samlede Afgift i saa Tilfælde vil blive det samme Beløb, nemlig 10 Kr. Det forekommer mig, at naar den, der begærer Udstykning, maa betale Landinspektøren for dennes Arbejde, vil det være rimeligt, at den Institution, der fører Kontrol med disse Forhold, og som bestyres af Statens Embedsmænd, gør sit Arbejde, uden at der kræves en særlig Afgift af den, der begærer Udstykning. Man maa her rejse det Spørgsmaal: Hvad vil Konsekvensen af dette blive? Skal vi ind paa, at der skal ydes Honorar til Statens Embedsmænd for Udførelse af Forretninger af denne og lignende Art, saa kan man befrygte, at vi efterhaanden kommer noget langt ud. Det ses baade af Forslaget og af den Tale, den højtærede Landbrugsminister holdt ved Forelæggelsen af Sagen, at det ikke saadan i al Almindelighed maa anses for retfærdigt og forsvarligt at paalægge en saadan Udgift. Den højtærede Minister foreslaar en Række Undtagelser, der skal være en Række Tilfælde, hvor der ikke skal betales for Matrikulskontorets Virksomhed ved Kontrol af Udstykningsager. Den ærede Ordfører for Venstre (Pinholt) nævnte, hvilke Tilfælde det drejer sig om, men naar jeg ser paa disse, synes jeg, man kunde spørge, om ikke langt flere Tilfælde burde komme i Betragtning. Hvorfor nøjes med de Parceller, der er nævnt i § 1, og hvis Værdi ikke overstiger 300 Kr.? Hvis der er Tale om Byggegrunde til Arbejderboliger i Byers og Stationsbyers Udkanter, vil det jo næsten i alle Tilfælde dreje sig om langt højere Summer. Naar man finder det rimeligt, at der ikke skal svares Afgift ved Udstykning til Husmandshjem, synes jeg, det kan være lige saa rimeligt, at der ikke svares Afgift ved Udstykning til Arbejderhjem, ved Opførelse af Huse i Byernes Udkant. Man kunde ogsaa tænke sig, at privat Udstykning til Husmandsbrug burde være undtaget, skønt jeg vel ved, at der i Øjeblikket ikke gøres meget paa dette Omraade.